

23th
International Film
Festival for
Children and Youth
Monday - 19 Oct 2020

فصل دهم

ویژه نامه سی و سومین جشنواره
بین المللی فیلم های کودکان و
نوجوانان - شماره اول
دوشنبه ۲۸ مهر ۱۳۹۹

پرواز پروانه ها در شب پنجره ها ۲

پرواز پروانه‌ها در شب پنجره‌ها

خبرنگار
عادل امیری

عکس: امیدرضا کویلو

پیدا می‌کند. همچنین مسرورم که به عنوان شهردار و رئیس شورای سیاست‌گذاری جشنواره اعلام کنم در همکاری با سازمان آموزش و پرورش، برنامه ریزی کردیم تا بخشی از هزینه جشنواره در قالب هدایایی شایسته به کودکان مناطق کمتربرخوردار تقدیم شود.»

او ادامه داد: «کسی باور نمی‌کرد امسال در چنین جایی مردم از پنجره‌ها شاهد افتتاحیه سی‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان باشند، اما دیدیم که با تدبیر، این کار انجام شد.» سخنرانی کلیددار شهرمان که به پایان رسید، یک عالمه آب‌نبات جینگیلی بلا و مکش‌مرگ با عمو مسعود آب‌نباتی آمدند روی صحنه و آن قدر پایین و بالا پریدند که نزدیک بود سقف فرهنگ‌سرا روی کسانی که داشتند برای پایان برنامه بادبادک باد می‌کردند هوار شود! عمو مسعود مثل همه برنامه‌های خوشحاله‌اش دل مردم شهرک ولیعصر را آب کرد و نبات‌های شادی را انداخت توی آن. بچه‌ها و پدروماد‌هایشان هم جوری برای این گروه شیرین و چسبنک دست می‌زدند که آدم مورمورش می‌شد! عمو آب‌نباتی بچه‌ها حتی دل پدر و مادرهای دهه پنجاهی و شصتی را هم با اجرای ترانه‌های برنامه کودک‌های قدیمی شاد کرد. باد خنک می‌وزید و حرف‌های علیرضا تابش، دبیر سی‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان را با خود به گوشه گوشه اصفهان می‌برد که می‌گفت: «خرسندم آغاز عصر جدید جشنواره‌ها را در شرایط کرونایی اعلام کنم. تلاش همکاران من در بخش فنی امیدبخش جشنواره‌ای متفاوت است. همه کودکان از متولدین ۸۴ تا ۹۴ هر روز می‌توانند نظرتان را درباره

سی‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان با غوغای نور و سرور و شادی مردم منطقه ۱۳ که از میزبانی عروسک‌ها و پروانه‌ها سرزوق آمده بودند، در هوای می‌خوش بایبزرگ ریزش شب ۲۷ مهرماه آغاز شد. افتتاحیه‌ای جدید و جالب و دلچسب و گوارا در میان منحنی آپارتمان‌های سربه‌فلک‌کشیده در همسایگی فرهنگ‌سرای اختصاصی مادر و کودک در شهرک ولیعصر. جایی که کودکان و خانواده‌هایشان با بادبادک‌ها و پرچم‌ها و بیغ و ویغ و دست و هورا سرهایشان را از پنجره‌ها بیرون آورده بودند و فریاد خوشحالی‌شان گوش فلک را کر می‌کرد. چراغ‌های آپارتمان‌های تاریک یکی‌یکی روشن می‌شد. ما از شبکه اصفهان، شبکه امید و شبکه‌های مجازی با تمام دلشادی‌مان پخش شدیم و آقای مجری از ساکنان منطقه خواست با لحظات ناب پرنانری‌شان در کنار بادکنک و عینک و پرچم‌ها فیلم و سلفی بگیرند و با تگ کردن آن به @isficf آن را در شبکه‌های مجازی به اشتراک بگذارند تا همه بدانند که نصف‌جهان تا دوم آبان ماه غرق شادی است و سرور، قاری کوچک کشوری که آیتانی از قرآن را تلاوت کرد، باد خنک وزید و ما را روی آنتن زنده تلویزیون برد. با شمارش معکوس و جرقه‌افشانی فشفشه‌ها، نور بر قامت ساختمان‌های بلندبالایی که در آن‌ها ده‌ها کودک شیطان از خوشحالی در پوست خودشان نمی‌گنجیدند، رقصیدن گرفت. شهردار اصفهان، دکتر قدرت‌اله نوروزی با سلام به همه کودکان و نوجوانان سراسر ایران گفت: «در دل شعار جشنواره پیامی هست که می‌گوید زندگی جاری است. خوشحالم که امسال بیش از ۱۰۰ فیلم به خانه‌ها و نقاط کمترخوردار راه

سینمای کودک، راوی کرونا

ویروس ناخوانده کرونا که دیگر نزدیک یک سال می‌شود جهان را با شیوع خود به چالش کشیده، امسال به سوزنه داغ جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان تبدیل شده تا سینمای کودک راوی روزگار کرونایی شود.

طبق خبر دبیرخانه جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان، در حدود ۳۵ فیلم مستند، کوتاه، موبایلی، ۹۹ انیمیشن و وب‌سری پذیرفته و برای بخش جنبی نیز ۱۸۶ نقاشی کودک به دفتر جشنواره ارائه شده است. این آثار با موضوع‌های ترس و اضطراب کودکان در مواجهه با کرونا، تنهایی و ملال آن‌ها در قرنطینه، اندوه فرزندان شهدای سلامت، نوجوانانی که داوطلبانه برای خدمت‌رسانی به بیماران کرونایی به بیمارستان‌ها رفته‌اند، ساخته شده است. محمدکیاسالار که بخش «کرونا روایت» را مدیریت می‌کند، درباره ضرورت پرداختن به این موضوع در جشنواره امسال کودکان و نوجوانان اصفهان می‌گوید: در این ایامی که از دردیوار خبر بد می‌بارد و حالم‌ان خوب نیست، بیشتر به هنر نیاز داریم و شاید سینما و سایر گونه‌های هنری بتوانند در همین دوران آن وجه هنردرمانی خودشان را بهتر بروز دهند. البته طبیعی است هر کاری که در این زمینه‌ها انجام می‌شود، با رعایت پروتکل‌های بهداشتی صورت بگیرد و سلامت عمومی را در اولویت قرار دهد.

او به کارگرد رسانه در این موضوع داغ که جهان را به چالش کشیده اعتقاد دارد و فکر می‌کند مدیوم سینما به‌طور خاص در این شرایط بیش‌ازپیش کارکرد دارد و می‌تواند با ایفای نقش‌های آگاهی‌بخشی و فرهنگ‌سازی، بازوی نظام سلامت شود و به حفظ سلامت شهروندان و مردم دنیا کمک کند.

برگزاری آنلاین و مجازی بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی و هنری دنیا از جمله جشنواره‌های سینمایی و کنسرت‌های موسیقی خود گواه تغییر است که شیوع کرونا در برگزاری فعالیت‌های فرهنگی و هنری دنیا داشته است. جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان هم از این رویداد ناگزیر بی‌نصیب نمانده است.

کیاسالار کرونا را در حال حاضر مهم‌ترین مسئله و چالش ملی و بین‌المللی می‌داند و می‌گوید طبیعی است که رویدادهای هنری امسال هرکدام به‌نوعی به این مسئله واکنش نشان دهند.

دبیررویداد هنری «کرونا روایت» با اشاره به هدف برگزاری این رویداد می‌گوید: هدف، ثبت لحظه‌های ماندگاری است که در مقابله با کرونا در کشورمان اتفاق افتاده است؛ از رشادت کادر بهداشت و درمان تا ممانعت همه هم‌وطنانی که در تنگنای تحریم و مشکلات اقتصادی، مسئولانه ایستادگی و همراهی کردند تا بحران کرونا به نحو مطلوبی مدیریت شود. رویداد «کرونا روایت» قصد دارد لحظه‌های ماندگار کرونا را در «روایت ثبت و ضبط کند؛ از سینما و تصویر تا ادبیات و پژوهش، از رسانه تا علوم انسانی، از آموزش همگانی تا رادیو و تلویزیون، از خیران تا شهدای سلامت تا اگر چند سال یا چند دهه بعد به تاریخ این روز و روزگار رجوع شد، روایت‌های دست‌اولی از مواجهه درمانگران و مردمی که در این ایام ایثار و ایستادگی کردند، در دسترس باشند.

کیاسالار با اشاره به عمومی بودن این رویداد و دید

همه‌جانبه آن می‌افزاید: فراخوان کرونا روایت فراخوانی عمومی است و سعی کرده همه زوایا را ببیند. به عبارت بهتر سعی شده است بخش‌ها به نحوی طراحی و ترتیب‌بندی شوند که هم اعضای جامعه پزشکی بتوانند مشارکت کنند، هم حرفه‌مندان و هنرمندان عرصه‌های مختلف هنری، هم تمام مردمی که مواجهه‌شان با کرونا به‌نوعی به تجربه زیسته‌شان تبدیل شده است؛ به‌عنوان مثال گروه‌های مردمی که به صورت داوطلبانه فعالیت‌هایی نظیر ضدعفونی معابر، تولید و توزیع ماسک و... را انجام می‌دهند در مجموعه «کرونا به روایت مسئولیت اجتماعی» می‌گنجد که شامل زیرمجموعه‌های خیران سلامت، اقدامات جهادی و فعالیت‌های داوطلبانه است.

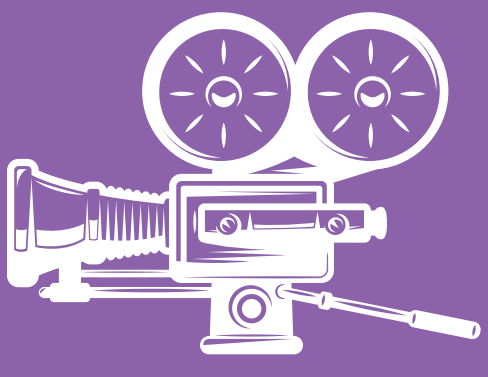
دبیر یا زود روایت کرونا هم به سر می‌رسد تا دوباره زندگی در دنیای پرمشغله و بی‌پنجه‌مان به روزهای عادی خود بازگردد؛ اما این روزهای پردرد و غم‌زده دیگر جایش را در حافظه‌مان آن چنان پررنگ به‌جای گذاشته که هیچ‌چیز نمی‌تواند خاطره آن را از ذهنمان پاک کند.

جمله کتابی، سکانس فیلمی، آواز غریب آوازه‌خوانی یا قاب عکسی دوباره به یادمان می‌آورد این روزهای پرنج را. هنر در ما زندگی می‌کند هرلحظه و هرلحظه.

کجا می‌توان گریخت؟ مگر نه اینکه آرامان در داستان جادوگر و پرمهر آن است تا تاب آوریم و ادامه دهیم، بمانیم و بیافرینیم و ادامه دهیم؟ این بار کرونا سوزنه ناب هنر شده تا فردا چه سوزنه داغ دیگری پیش چشممان بنشیند و راوی آن شویم؟

خبرنگار
لیلا شهزادیان

ایمان آوردن به تخیل

تحلیل سینمای بین‌الملل

نگاهی به فیلم «بیله» به کارگردانی ایناراکولمن

منطقی است که او دوستانش را با خود همراه کند تا برای کشف سرزمین خوشبختی بروند. اما سفر به سرانجام نمی‌رسد و واقعیت تلخ از زبان مردی که به کمک آن‌ها آمده و نوعی بی‌طرفی خردمندانه دارد، به صدا درمی‌آید که «اینجا هیچ سرزمینی افسانه‌ای نیست» و پشت چمن‌زار فقط کاج‌هایی کوتاه روپیده‌اند. حالا تقریباً در نیمه فیلم، بیله باید تصمیم بگیرد با این آگاهی جدید چگونه روبه‌رو شود و از همین‌جاست که مشکلات فیلم شروع می‌شود. نیمه دوم فیلم اصراری ناخوشایند بر اثبات نفرین‌شدگی بیله دارد؛ نفرینی که بیشتر بر زندگی دوست او (ازما) سایه انداخته است. همچنین طبق آن گفته مشهور، پیر از اسلحه‌هایی است که تا پایان شلیک نمی‌شوند. پیر از صحنه‌هایی است که به جای جلورفتن، درجا می‌زنند؛ صحنه‌ای بلاتکلیف از بازگشت به گذشته، سفر بیله با بچه‌ها به سمت شهر خوشبختی که انگار در ذهن (ازما) اتفاق می‌افتد. نمایش رابطه مشکوک صاحب‌خانه مال‌پرست با مغازه‌دار، اشاره بی‌دلیل به گذراندن تابستان در یک مزرعه، آمدن و رفتن پیروزن مستأجر و در پایان فیلم کابوس بیله. همچنین رابطه او با هم‌بازی‌هایش که زمان زیادی را به خود اختصاص داده، در آخر به حال خود رها می‌شود. به نظر می‌رسد اگر بعضی از این روایت‌های فرعی فیلم مثل مورد پیروزن مستأجر در توالی

ریشه باش در زیر زمین آنجا که هیچ روشنی‌ای به کار نیست رو به پایین برو
آنجا که نور هم نتواند سرگ بکشد.
بر بلندا پرنده‌ای نیست
بر شاخه برگ‌ی نه!
اما عمق چشمه
در میان به‌هم‌پیوسته‌ترین ریشه‌های زیبا بر جاست
و هیچ کمبودی نیست!

ویزما بلشویکا
ترجمه: شهریار دادور

«بیله» داستانی آشنا دارد. جست‌وجوی ذهن یک کودک برای یافتن خوشبختی در جایی دیگر به‌جز خانه! فقر، بی‌مهری‌ها و فقدان‌ها دلیلی است برای این خواست. اما همان‌طور که انتظار می‌رود واقعیت مانعی است در راه پرواز آسوده‌خیال. مسئله در همان ابتدا به‌روشنی و سادگی طرح می‌شود؛ وقتی دختر به هم‌بازی‌اش درباره سرزمین خوشبختی می‌گوید و پس‌ریجه با انکار و تلخی وجود چنین سرزمینی را کتمان می‌کند. در ادامه، فیلم به شرح چرایی این آرزو، خوشی‌ها و ناخوشی‌های بیله می‌پردازد. پس‌ازآن

-----○-----

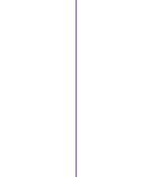
تحلیل سینمای ایران

انیمیشن «لوپتو» که توانسته خود را از تولیدات حوزه هنری استان کرمان تا جشنواره سی‌وسوم فیلم کودکان و نوجوانان بالا بکشد، در واقع نسخه ایرانی‌شده «داستان اسباب‌بازی» است که با یک داستان خلاقانه و هوشمند می‌تواند مخاطبان کودک و بزرگ‌سال بسیاری را جذب خود کند. داستان فیلم در یک آسایشگاه می‌گذرد و آقای کمالی که صاحب این مکان است، به بیماران خود آموزش می‌دهد که با ساخت اسباب‌بازی‌هایی، بتوانند بر بیماری خود فائق آیند. این داستان یک خطی، سرمنشأ اتفاقات مهیجی است که مخاطب را در طول ۹۰ دقیقه سرگرم می‌کند. «لوپتو» به‌عنوان یکی از معدود انیمیشن‌های بلند ساخته‌شده در ایران، توانسته از همان فرمول عامه‌پسند سینمای کودک بهره بگیرد. داستان سرراست و خلاقانه‌ای دارد و در کنار این اتفاق تلاش کرده با بهره‌گیری از پارامترهایی همچون فضای موزیکال و طنزایی‌هایی که در کلام و طراحی کاراکترها به‌کار گرفته شده، یک اثر پرجاذبه برای مخاطبان خود تولید کند. این اصل مغفول مانده آثار انیمیشن بلند ماست که

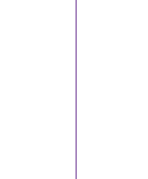
نویسنده

حدیث منقی

نویسنده

حدیث منقی

خبرنگار

محتببی اردشیری

چشم‌های بسته

عینکم را که برمی‌دارم دنیا بهتر می‌شود. بدون عینکم جزئیات را نمی‌بینم و راحت‌تر دنیای عوض‌شده امروز را می‌پذیرم. چشم‌هایم آن‌قدر ضعیف هست که وقتی عینک به چشمم نباشد نتوانم تشخیص دهم سیگار لای انگشتان پسرهای ۱۲ساله را، سرهای درگوشی مانده‌شان را، شلوارهای پاره و سرهای یک طرف تراشیده‌شان را. فیلم‌ها و عکس‌هایی که دست به دست می‌کنند را …… سرنوشت این بچه‌ها، زلزله نیست که بگوییم ما نمی‌توانیم در آن نقشی داشته باشیم!

تصادف و اتفاق ناخواسته نیست که یک‌دفعه پیش آید. همه آن‌ها نتیجه سال‌ها تربیت نکرده یا نصفه‌نیمه والدین است. ما خوب می‌دانیم که نداشتن دیدگاهی خاص درخصوص پدیده‌ای خاص، باعث می‌شود که کودکان و نوجوانانمان خود راهی بدون راهنما پیدا کنند. وقتی مادر و پدر برای زندگی خود و هر حرکتی که انجام می‌دهند دیدگاه و دلایلی دارند، آنگاه که فرزندشان گوشی می‌خواهد، برای تهیه‌کردن یا نکردن آن نیز دلیلی دارند. افسوس! بی‌اعتنا به تأثیر

ارتباطات فرزندمان و تعیین نگرش‌های او به این واسطه، او را به سمت اشتباهی هدایت می‌کنیم. در تلگرام می‌گردم. به چشم به‌هم‌زدنی همه را پیدا می‌کنم. هرکس را که بخواهم، جست‌وجو می‌کنم. هر هنرپیشه‌ای، در هرکجای دنیا، از زندگی‌هایشان با خبر می‌شوم، از دوست‌هایشان، از اندازه دور کمربشان، از اینکه چه مدل لباس و غذایی را بیشتر دوست دارند و در زمانی اندک به همه این‌ها می‌رسم، فقط باید چند کلید را بزنم و این مهم نیست. مهم این است که ذهنم درگیر آن می‌شود، وقتی کتاب می‌خوانم، رانندگی می‌کنم، ظرف می‌شویم، بازهم مهم نیست، اما وقتی زیاد می‌شود و همه وقتم را می‌گیرد، این افکار همه زندگی‌ام را پر می‌کند. من نمی‌توانم به چیزهای مهم دیگری فکر کنم. آن‌قدر حجم اطلاعات در سرم بالاست که جایی برای افکار خود نمی‌گذارد. من مسخ شده‌ام، در گرداب اطلاعاتی بی‌حاصل غرق شده‌ام و قدرت تفکر در این گرداب محو شده است. من زمان فکرکردن به عقاید خودم را ندارم و اگر می‌خواهم موایم را کوتاه کنم،

یادداشت

الگوهایی در ذهن دارم که آن‌ها بگویند چه مدلی است، اگر می‌خواهم شلوار بخرم، مهمانی بروم، با دوستم از چیزی حرف بزنم، بخواهم سوالی در مورد عقیده‌ام را پاسخ بدهم، همه را من در ذهنم از کسان دیگر دارم. نظرات، ارزش‌ها و اعتقادات خانواده‌ام، همان‌ها که با آن‌ها زندگی کرده‌ام، اصلاً جایی ندارد، ذهن من پر شده است، پر از نظرات دیگران که به‌زودی مال من می‌شود و این مهم است. بچه‌های ما به گوشی نیازی ندارند، حتی اگر همه دوستان و هم‌سن‌وسال‌هایشان داشته باشند. آن‌ها به بودن در گروه و هم‌گرمی دوستان نیازی ندارند و حرف‌هایشان را می‌توانند با تلفن در زمان‌هایی محدود به هم بگویند، نوجوان ما به گوشی نیاز دارد، اما نه در تمام لحظات زندگی‌اش. او نیازی ندارد شب‌ها گوشی‌اش را کنار بالشش نگه دارد و از خود جدا نکند. نوجوان ما نیاز به آگاهی از سوی والدینش دارد، آگاهی از محیطی که به سرعت با خود می‌بردش و او توان بازداری از آن را ندارد، اگر والدینش رهایش کنند … و این مهم است! بسیار مهم! با همه قیمت همه زندگی‌اش!

-----○-----

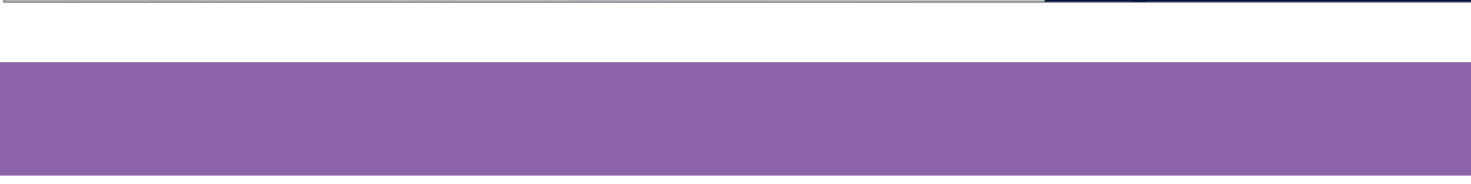
تحلیل روان‌شناختی

ریشه‌های بی‌ریشه

«حکم مادری» روایت زندگی زنی است که پنج سال از مرگ همسرش می‌گذرد و

در شرایط اقتصادی سخت، مسئولیت اداره زندگی سه فرزندش را به عهده دارد. توجه ما به بخش‌هایی از داستان جلب می‌شود که مادر وظیفه تصمیم‌گیری درخصوص مسائل مختلف را بر دوش می‌کشد. جایی که او باید شجاعانه وارد میدان زندگی شود و یک‌تنه حل مسئله کند. تصمیماتی در مورد ارث همسر که در اختیار برادر همسرش قرار دارد و او از دادن حق آن‌ها خودداری می‌کند و از طرفی ازدواج دخترش با نامزدی که پدر بیماری دارد. در جای‌جای داستان می‌بینیم که مادر در گرفتن تصمیمی که بتواند خانواده را از بحران خارج کند عاجز است.

وقتی بیشتر دقت می‌کنیم، می‌بینیم مادر از باورهایی سخن می‌گوید که ریشه درماندگی او در انجام رفتار مناسب است. از زمانی که فرزندان را از مواجهه با عمو و مطالبه حششان منع می‌کند به این بهانه که «روح پدرتان ازده می‌شود» تا جایی که مصرانه مانع مراسم عروسی دخترش می‌شود که «مردم درمورد دختر بی‌جهیزیه چه می‌گویند.» مادر به این باورهای خشک و غیرقابل انعطاف چسبیده و به‌سختی از آن دفاع می‌کند. کمی بالاتر، به هیجاناتی می‌رسیم که از باورها تغذیه می‌شوند و از سوویی باورها را تغذیه کنند. مادر از آزردن روح همسرش وحشت‌زده می‌شود و از احساس گناه مرتبط با آن فرار می‌کند، نگران آینده دخترش و زخم‌زبان‌های احتمالی خانواده همسر است. درزمینه رفتاری، آنچه می‌بینیم تنها حاکی از اجتناب و فرار مادر از مواجهه با احساسات ناخوشایند است. درروند داستان می‌بینیم که چطور فرار و اجتناب از احساس نه‌تنها ما را از آن احساسات دور نمی‌کند، بلکه بیشتر در گرداب هیجانات فرو می‌رویم. مشکل این مادر بی‌مهارتی در زمینه تصمیم‌گیری است و عواقب این بی‌مهارتی دامن‌گیر تک‌تک افراد خانواده می‌شود.

کارشناس ارشد علوم تربیتی

مهشید دارویی

دکترای مشاوره

زهرا خلقی

پیشنهاد فیلم

خورشید

مجید مجیدی

لذت پرواز

مصطفی نظری زاده

امروز هم نه

مرجان اسماعیلی

فیلم خورشید به کارگردانی مجید مجیدی پس از ساخت فیلم‌های موفق و ماندگاری همچون بچه‌های آسمان، رنگ خدا و آواز گنجشک‌ها، تازه‌ترین اثر این فیلم‌ساز پرآوازه ایرانی است که به زندگی و مسائل کودکان و نوجوانان می‌پردازد. حضور در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر و به دست آوردن عنوان بهترین فیلم در این رویداد، حضور در هفتاد و هفتمین جشنواره ونیز و بردن جایزه فانوس طلایی در بخش جنسی و همچنین به دست آوردن جایزه مارچلو ماستریانی (بهترین بازیگر نوظهور جشنواره) برای روح‌الله زمانی، بازیگر نوجوان فیلم، از جمله افتخارات این فیلم است. نمایش فیلم در دو بخش مسابقه سینمای ایران و مسابقه سینمای بین‌الملل سی و سومین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان می‌تواند یکی از کنجکاوبرانگیزترین گزینه‌ها برای تماشا باشد.

«لذت پرواز» یک انیمیشن هفت دقیقه‌ای بر اساس کتاب «جانان مرغ دریایی» اثر ریچارد باخ است و در بخش ملی سی و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان به نمایش درمی‌آید. فیلم ماجرای یک مرغ دریایی است که دوست دارد پرواز را به معنای دیگری نسبت به بقیه مرغ‌های دریایی درک کند و به دنبال نوعی زیست متفاوت نسبت به آن چیزی است که عموم مرغ‌های دریایی تجربه می‌کنند. مصطفی نظری زاده، نویسنده و کارگردان این انیمیشن، درباره این اثر گفته است: در این کار مخاطب کودک، نوجوان و خانواده است و هرکس با هر سن و سالی می‌تواند این فیلم را ببیند و پیامی مناسب با زندگی خود و رویکردهایش از آن بگیرد. پیامی این انیمیشن، بسیار فراگیر است.

فیلم کوتاه «امروز هم نه» به موقعیت فرزندان کادر درمان در جامعه می‌پردازد. این فیلم کوتاه به تهیه‌کنندگی محمدرضا خرمندان و نویسندگی و کارگردانی مرجان اسماعیلی در بخش فیلم‌های کوتاه سینمای ایران جشنواره کودک به نمایش درمی‌آید. کارگردان «امروز هم نه» مضمون فیلم را درباره بچه‌هایی می‌داند که فشار دوری و اضطراب ناشی از دور شدن از خانواده را تحمل می‌کنند. اسماعیلی گفته است: می‌خواستم به موضوع خانواده و به‌خصوص به بچه‌هایی بپردازم که والدین آن‌ها به واسطه شغلشان دگرگونی مستقیمی با این مسئله دارند. زمانی که با مادر بزرگ بچه‌ای که مادرش پرستار بود صحبت می‌کردم، از بی‌قراری‌ها و دل‌تنگی‌های کودک می‌گفت. به همین واسطه شروع به نوشتن فیلم‌نامه کردم و نتیجه، فیلم «امروز هم نه» بود.

این فیلم‌ها را کلاً ببینید

مدرسه موش‌ها یا گوساله‌ها؟

تحلیل تخیلی - تخم مرغی فیلم‌های مخرب

مرموز بودن این فیلم از همان موسیقی تیزتر اولش مشخصه. ۲۲ حرف الفبای فارسی داریم. یکی بگه چرا آهنگ این فیلم باید با حرف کاف شروع بشه؟ (ک مثل گیل) بعدش هم می‌گه صحرا شده پر از گل. با شور و نشاط و هیجانی که این شعر خوانده می‌شه، آدم یاد گل ناب و ساقی‌های خوب محله می‌افته! از اون گل‌ها که وقتی بزنی صحرای بی‌آب و علف رو پر از گل می‌بینی...

در چند دهه اخیر، با تلاش بی‌وقفه مسئولان، خارجی‌ها تصور می‌کنند ما در ایران شترسوار می‌شیم و می‌ریم شکار آدم‌ها. دوراتش می‌شینیم و ضمن پای‌کوبی، اشکنه آدمیزاد نوش جان می‌کنیم. حالا این خارجی‌های از همه جا بی‌خبر که تحت تأثیر القانات رسانه‌های مغرض غربی شون هستند اگه فیلم مدرسه موش‌ها رو ببینند، چه فکری با خودشون می‌کنند؟ بعید نیست فکر کنند ما یک مشت موش بی‌تربیت دور هم هستیم. در اصل، سازندگان، باید این فیلم رو به زبان آمریکایی می‌ساختند و زیرنویس فارسی می‌کردند تا شبهه‌ای پیش نیاد.

فیلم‌ساز محترم! اصلاً بگید شما «مدرسه موش‌ها» رو نماد چه چیزی گرفتی؟ موش بخورتون... یعنی فکر کردید ما

متوجه نمی‌شیم که منظورون خود ما هستیم؟ یعنی ما موشیم دیگه؟ موش هم توی قصه‌های ایرانی نماد فضول بودن، دم‌درازی و زیرآبی رفته که خب اگه منظورون این‌ها بوده که حله!... درست نماد گرفتید... ولی حالا کاری به نماد اسم فیلم نداریم. بقیه موارد رو چی می‌گین؟ هان؟!

معلم مدرسه موش‌ها دائم می‌گه «گوش کنید بچه موش‌ها، بچه موش‌ها...» تا جایی که ما یادمون میاد نسل ما رو توی مدرسه «گوساله» صدا می‌زدن. هرچی باشه گوساله حداقل به ایتهی داره. حالا اگه همه یاد بگیرن و صدامون بزبن «بچه موش، بچه موش...» به گوساله درون ما بر نمی‌خوره؟ دچار تضاد و تعارض شخصیتی نمی‌شیم؟ چطور بعد از یک عمر، حالا گوساله درونمون رو متقاعد کنیم که پای به موش هم توی شخصیتمون در کاره؟

اسامی عجیب‌غریب و نمادین این فیلم هم در جای خودش واکاوی سیاسی اجتماعی نیاز داره. مثلاً از کجا معلوم «دم‌دراز» به یکی از مسئولان اقتصادی اشاره نداشته؟ یا مثلاً «نارنجی» کدی برای انقلاب‌های نارنجی اوکراین نبوده؟ و جمله «ایش اینقد بدم میاد» که کاراکتر نارنجی دائم تکرار می‌کنه،

محمد پوررشادی

جahanfar

ک مثل گپیل

ک مپیل

۳۹ سال بعد

BEFORE

AFTER

جشنواره به سبک کرونا

محمدحسین شیرویه زاده

هرساله همین موقع‌ها، کودکان و نوجوانان منتظر جشنواره‌اند؛ جشنواره‌ای که به اسم آن هاست و این بار فقط و فقط برای آن‌ها برگزار می‌شود. امسال اما جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان با سال‌های پیش یک تفاوت بزرگ دارد. خیلی وقت است کودکان و نوجوانان ماسک می‌زنند و بیرون می‌روند. خیلی وقت است کمتر از همیشه بیرون از خانه هستند و خیلی وقت است دلشان برای دنیای بدون ماسک تنگ شده. حالا فرصت مناسبی برای تماشای فیلم‌های کودک است. بچه‌ها توی خانه‌هایشان نشسته‌اند و منتظرند؛ منتظر سی و سومین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان که از ۲۷ مهر قرار است به صورت مجازی برگزار شود. این بار عده گسترده‌تری از سال‌های پیش منتظر اکران آثارشان هستند و عده بیشتری نیز مشتاق تماشای آن‌ها و داوری شان. شاید این بهانه‌ای باشد برای اینکه بیشتر داخل خانه‌ها بمانند و از خانه‌نشینی لذت هم ببرند. شاید دیگر خبری از همه‌همه و سروصدا بچه‌ها داخل سالن‌های سینمای اصفهان نباشد؛ اما چه می‌شود کرد؟ درهرحال، بالاخره انتظارها به سر می‌آید. همه تلاش می‌کنند این جشنواره متفاوت هم رضایت بچه‌های کودک و نوجوان را جلب کند و ساعت‌هایی توانسته باشد آن‌ها را از کسالت خانه‌نشینی بیرون بیاورد.

جشنواره هم‌کرونایی شد!

ریحانه هاشمی

کرونا که آمد خریدها مجازی شد، مدرسه‌ها مجازی شد، دیدوبازدیدها مجازی شد و سی و سومین جشنواره فیلم کودک و نوجوان هم مجازی شد. امسال کرونا تمام فعالیت‌ها به‌ویژه فعالیت‌های فرهنگی و هنری را تعطیل کرد، یا به تعویق انداخت یا با چهره دیگری آن‌ها را به نمایش کشید. امسال یادکنک‌ها به پاس زحمات کادر درمانی کشور بر فراز آسمان رفتند و افتتاحیه جشنواره چهره یخی به خود گرفت؛ زینا محمدرضا صفاریان، قهرمان جهانی یخ‌نوردی، نماد آن را برافراشت. پشت بام‌ها هم در زمان کرونا کارایی بیشتری پیدا کردند و افتتاحیه جشنواره بر فراز بام یکی از فرهنگ‌سراهای اصفهان به نمایش درآمد؛ به طوری که همسایه‌های فرهنگ‌سرا بتوانند از بالکن‌ها یا پشت بام خانه‌شان برنامه را دنبال کنند.

The International Film Festival for Children and Youth turned thirty-three years old

Zahra Hasoumian

The opening ceremony of the 33rd International Film Festival for Children and Youth broadcast live on Omid TV, IRIB Isfahan TV and Tiva interactive TV on October 18th.

Due to the outbreak of the coronavirus, based on the agreement made by the National Headquarters of Administrating coronavirus, the opening ceremony was held in a limited scale on the rooftop of a cultural center in Isfahan. This ceremony broadcast live via Omid and Isfahan channels and Tiva

interactive TV.

The video message of Alireza Tabesh, the festival director of the 33rd International Film Festival for Children and Youth, and the message of Ghodratollad Norouzi, the mayor of Isfahan, were parts of this virtual ceremony. The residents of almost 500 buildings around the cultural center could watch all various, happy and childish entertaining programs of the opening ceremony from their balconies and windows. Chanting a song to honor Iranian healthcare workers and heroes and releasing

balloons into the sky were among the planned parts of the event which performed in an interactive way with the citizens participating from their balconies and windows. The opening ceremony countdown displayed by lights. Screening a video clip introducing the festival films and another video clip of children abroad were other parts of the opening ceremony. Masoud Tavakkoli (Uncle Masoud) also entertained children and teenagers in some parts. The Isfahani rock climbing world champion, Mohammadreza Safdarian,

raised the logo of the festival. In another part of the ceremony a music piece by Reza Sadeghi was sung by people to honor the healthcare workers fighting COVID-19 and the Festival's Declaration was read as well. The special Si o Se Pol Bridge video clip, fireworks and balloons released into the sky by children and teenagers were final parts of the ceremony. The 33rd International Film Festival for Children and Youth will be held virtually from October 18 to 23, 2020 under the supervision of Alireza Tabesh.

The guide for holding the 33rd International Film Festival for Children and Youth virtually has been published. According to this news, 107 films from different parts of the festival, will be screened, during 6 days on three different platforms: "Namava" (www.namava.ir), "Filimo" (www.filimo.com), "tiva" (www.tva.tv), according to the schedule. Also, virtual programs' screening (Parvaneh Show-Isfahan, producers' press conference, celebrations, opening, and closing ceremony) will be available on the "Tiva" platform (www.tva.tv) during the festival. The filmmaking Olympiad will be presented on the Adobe Connect platform and the opening ceremony of the Olympiad will be presented on the "Tva" platform (www.tva.tv) and the training workshops will be broadcasted on the "Tva" platform (www.tva.tv). The festival's video library will also be available on the Hashure platform (<https://hashure.com>) only to audiences who have already registered to see the works.

14 Child & Young Adult Jury Members of the International Section of 33rd ICFF